

Зашто Тадић и Ђилас прете Европској унији?

Пише: Весна Пешић
среда, 17 август 2011 11:51

(Пешчаник, 15.08.2011)

Драган Ђилас је у свом интервјуу таблоиду Прес (недеља, 14. август 2011.) изјавио како за Србију Европска унија није смисао живота, али јесте гарант за бољи живот грађана. Откуд овај изненадни отклон Демократске странке од Европске уније? До јуче, било је питање опстанка да Србија на јесен добије статус кандидата и, са више скепсе, датум почетка преговора. То је била готово једина карта. Оптимизам се ширио на сваком кораку, као да смо већ пред ЕУ капијама. Одједном, ето, ЕУ више није наш смисао живота.

Истине ради, Европа никада није била српски смисао живота. Да је то била, ваљда би Србија пожурила да тамо стигне. То је стара истина и зна се да Србија не пати од љубави према Западу. Превелику љубав ни сам председник Тадић није обећавао. Русији је јефтино дао НИС и оно мало нафте које имамо, што није било за продају и трampu. Хвалио се с она четири стуба наше спољне политике, од којих је само један била ЕУ. Није то баш било пуцање прслука због Европе. Зар нисмо у Уједињеним нацијама гласали против резулције ЕУ, којом је тражена осуда кршења људских права у Ирану? Зна се зашто смо тако поступали. Зашто нам је пропала правосудна реформа, а и она је услов за ЕУ? И ту смо на перманентном поправном испиту, за шта је најодговорнија ДС. Ђиласу мора бити познато да је ДС пред изборе 2008. разговетно рекла да сем ЕУ Србија има још један смисао живота. То је Косово. Мора се сећати да је ДС на изборе 2008. изашла са двоструким смислом живота: “и Европа и Косово”. И то је упалило код лаковерних грађана: ем идемо у ЕУ због бољег живота, ем ћемо да се ширимо по нашем Косову и уживамо у нашим манастирима. Бог-те-видео, па не може бити лепше!

Да ли најновије изјаве Драгана Ђиласа треба разумети тако да се Тадић разочарао у ЕУ и да се враћа на онај проверени животни смисао – на Косово? Погледајмо на шта се Ђилас пожалио, а шта је прећутао, а Расим Љајић казао, па да видимо шта је хтео Тадић да поручи и коме.

Зашто Тадић и Ђилас прете Европској унији?

Пише: Весна Пешић
среда, 17 август 2011 11:51

Ђилас је љут на ЕУ, чини се с правом. Каже да нас ЕУ третира као најлошије ђаке у школи за ЕУ; стално нам држи лекције а понаша се нефер: пропитује нас из градива које није предвиђено школским програмом и нема га у уџбеницима. ЕУ је неправедна јер примењује двоструке аршине и дискриминише Србију. Ето, нас је терала да одржимо геј параду, а многе чланице ЕУ је никада нису организовале. Тражи се да Ромима дамо станове и радна места само зато што су Роми, а ниједна чланица ЕУ то не чини. Али, Срби и то морају. Још је луђе то што Јадранка Косор мртва хладна приликом обележавања Олује поздравља генерале Готовину и Маркача, иако је ову двојицу Хашки трибунал осудио за ратне злочине. А ипак су Хрвати пред вратима Европе, јер су тобоже прихватили европске вредности. А нашем премијеру ни на памет не би пало да честита српским генералима у Хагу, који су бранили земљу од НАТО бомбардовања. И не може да се прећути да нам је НАТО, бу тхе way, срушио мостове, а после нам нико није дао паре да их поново изградимо. Морали смо то да урадимо сами. И урадили смо. Ето, имамо најлепши мост у Европи, грађани су га видели и ходали по њему. Ми ћемо тако у ЕУ, каже Ђилас, с најлепшим мостовима. Додао је још и то да не треба да се захваљујемо ЕУ зато што нас је ослободила виза, јер нам слобода кретања припада сама по себи, јер смо и ми Европејци. Ово последње ипак чуди, јер се ДС до сада највише хвалила визном либерализацијом.

Ђилас је све лепо рекао, у свом познатом инжењерском стилу, близак мозгу нашег народа. Јер откуд то лудило да ми дајемо Циганима станове и радна места? Нормалан човек помишља да су они у ЕУ тотално полудели. Но, очигледно да однос према Ромима није био Ђиласова мета. Тешко је поверовати да ће Србија затезати односе са ЕУ због геј параде и ромског питања. Да бисмо разумели шта то ДС жуља, треба чути друге Тадићеве гласноговорнике. Пре неки дан чуло се како Расим Љаљић, министар и шеф фамозног Националног савета за сарадњу са Хашким трибуналом, у дуге августовске дане филозофира на теме Хашког суда и Косова. Каже Расим како је сада јасно да је Хашки трибунал био само параван Европској унији да од Србије тражи Косово као услов за улазак. Изгледа чак и за статус кандидата. Уместо да нас награде још кад смо предали Радована Караџића, вајка се Расим, они су се правили луди и ништа нам нису дали. Онда смо зарад тог статуса кандидата предали Младића и Хаџића, и шта се показало? Аплауза није било, само тапшања по раменима. После Младића, одмах су тражили Хаџића, а после Хаџића су рекли да морамо да средимо то са Косовом, јер су границе на Балкану повучене. Ма битанге једне, само што не каже Расим, лагали су за хашки услов, а то је био само параван за Косово!

Сад је јасно да се заплет односи на Косово, а да нема везе с геј парадом и Ромима. Хтела се послати порука ЕУ да ћемо и ми мало да затегнемо. По свему судећи је ситуација крајње озбиљна. Тадић је у великом проблему, јер од његових обећања нема ништа. Изгледа да нам не дају ни Европу ни Косово. Ни мрвице бољег живота, а ни делић Косова. Притом, у ово зло доба, стиже други талас кризе, о чему несносно урлају сви медији. Већ се тобоже припремају све пожарне службе да предупреду најгоре на

Зашто Тадић и Ђилас прете Европској унији?

Пише: Весна Пешић
среда, 17 август 2011 11:51

време, а омакло им се, изговорили су, да се последице другог таласа већ знају. Кажу, већ на јесен нових 190.000 радника губи посао. Да ли ће другог таласа бити или неће, још се у свету не зна тачно, али код нас ће га сигурно бити. Неодољив је утисак да је ДС у паници. И Динкић смишља нове форе, па уместо управних одбора тражи да се под хитно уведу надзорни одбори. А постоје надзорни одбори. Само још он фали да седне на кичму забринутом Тадићу. Једва је преживео пролећни напад УРС-а, а сада је Динкић смислио други талас.

У ствари, паника је завладала, јер у Србију долази Ангела Меркел крајем овог месеца, с намером да нас притисне око Косова, да се мирно реше преостали проблеми на Косову. Припрема се понуда да север добије специјални статус. А чуло се и шта министар Вестервеле има да каже – границе се неће мењати. Важна је посета Меркелове јер Немци сада вуку потезе. Они су једини остали присебни да решавају и такве проблеме. Други су утонули у сопствене муке и за балканска питања немају ни воље ни времена. Наши највећи пријатељи су пропали или су на ивици пропасти – Грчка, Италија, Шпанија... По свој прилици Тадић намерава да заплаши Меркелову и још једном покуша да објасни да би требало да се ЕУ и Немци смире око Косова, јер ако неће, овде ће опет превладати старе антиевропске снаге, које ће изазвати много већи белај због свете земље. Он не може да преживи и без статуса кандидата и без Косова и са другим таласом кризе. Негде морају да попусте и нешто морају да му дају.

Ето то је прича, али само онај њен део који се односи на последице политике Бориса Тадића. А како су Тадић и Србија стигли до овог шкрипца, дугачка је прича. Укратко испричана она изгледа овако. Тадић је направио велику грешку кад се својевремено привио уз Коштуницу и ушао у његову опсесивну српску причу и преговарачки чамац око Косова. Најгоре је било то што је прихватио Коштуничин устав и то да се у њему запише да је Косово саставни део Србије. Кад сам га питала зашто је прихватио такав устав, он је рекао да је то био једини начин да се распишу избори! Коштуница је одржао обећање и после доношења тог трагичног устава, избори су расписани. Тадић је хтео, површан какав јесте, да се провоза по српској светињи са Коштуницом и да на томе добије гласове. И добио их је. Али то не може бесплатно, а наши политичари никако да науче ту лекцију. Упао је у Коштуничину клопку, прихватио је да је цело Косово српско и да ће такво “заувек остати”. Коштуница је показао да он то мисли озбиљно, па је вратио мандат народу и расписао изборе после проглашења косовске независности. Сада је он био одлучан на прође изборе на таласу Косова, затежући конопац до краја – одбацивањем уласка Србије у ЕУ ако јој се не обећа Косово. Али направио је кобну грешку са оним митингом, паљењем амбасада и разбијањем Београда. Не само да су га ЕУ и Американци отписали и већ је и због тога морао да оде, него се народ заплашио од њега, увидевши да му није добар Коштуничин радикални пут. Једном је већ тим путем стигао до дна. Онда се Тадић досетио да победи Коштуницу и радикале кампањом из подвале – “и Европа и Косово”.

Зашто Тадић и Ђилас прете Европској унији?

Пише: Весна Пешић
среда, 17 август 2011 11:51

Изгледало је као да су на тим изборима победиле проевропске снаге, поготово што се ни радикали више нису могли одржати и дошло је до њиховог цепања. Тадић са Јеремићем облеће земљину куглу с циљем да блокира признање Косова, па се више игра косовска него европска игра. Тадић празни политику од неког чвршћег упоришта; то је била политика филовања торте: мало Косово, мало ЕУ. А омча се стезала и зато што није завршио са Хашким трибуналом, а обећао је. Свима је било јасно да он игра игру и да неће да преда Младића и Хаџића. Ту је Србија изгубила кредибилитет, јер је лагала како политичка воља постоји, али ето, не могу службе да нађу оптужене. Коначно, када Тадић улази у све веће проблеме око Косова, и када му добијање кандидатуре за чланство Србије у ЕУ и датум почетка преговора постају питање “бити или не бити”, он коначно решава да преда Младића и Хаџића. Али нема одјека, нема очекиване награде, како добро примећује Расим Љајић, јер је баш сама предаја белодано показала да је обојицу крила држава и све време правила комедију од Сержа Брамерца и ЕУ. Не прашта се лако ако од оних од којих зависиш и у чије редове хоћеш да уђеш правиш будале. Велике силе су зато стално љуте на Србију, због те преварантске политике, а кад је недавно загустило на северу Косова, лепо се видело и да је велики српски савезник – Русија, спасилац Косова, дигла руке од Србије и од Косова и прави се да не чује своје српске обожаваоце који јој пишу писмо и траже помоћ од мајнице Русије.

Мук после предаје оптужених је био велики ударац који није мирисао на добро. Пре тога, позиција Србије се нагло погоршала након добијања негативног одговора Међународног суда правде, који је на наше питање прихваћено од Уједињених нација, одлучио да проглашење косовске независности није прекршило међународно право. А тај правни терен, то питање, била је кључна стратегија Србије према Косову – а она је пропала. Уместо да постанемо морални хероји, десило се супротно, постали смо губитници на сопствену иницијативу. Србија опет реагује неадекватно, опет вара ЕУ да ће заједнички с њом написати Резолуцију о Косову и поднети је Уједињеним нацијама. Али Србија не држи обећање, него своју резолуцију, без сагласности ЕУ, шаље у Уједињене нације. На то су велике силе оштро реаговале; одмах је немачки министар дошао у Београд и рекао да су границе на Балкану повучене и да, ако се Србија не повуче корак уназад и не прихвати заједничку резолуцију, од Еворпе нема ништа. Тадић помера Јеремића на маргину, он и његов кабинет почињу да воде спољну политику, а министарство спољних послова углавном седи беспослено. Тадић је после тих ломова морао да прихвати дијалог Београда и Приштине о решавању практичних питања, како би се успоставили функционални и подношљиви односи између Србије и Косова, без тражења да Србија формално призна Косово. Београд и Приштина невољно учествују у тим преговорима, споро се долази до неких резултата.

Преговори се практично распадају, а Тадић за домаћу јавност тај дијалог приказује као да ће он отворити питање статуса и да ће Србија извучи нешто, односно север Косова,

Зашто Тадић и Ђилас прете Европској унији?

Пише: Весна Пешић
среда, 17 август 2011 11:51

мада таква концепција официјелно не постоји. Али он ту цедуљицу о подели Косова стално протура испод стола, мада никада отворено као своју политику. Па како је она уопште могла да се догоди? Тако што ће Србија толико успешно блокирати Косово да неће он, Тадић, тражити поделу Косова, него ће то учини ЕУ и Американци. Они ће да траже ту поделу и тако ће се коначно решити проблем и отклонити српска блокада Косова. Али ништа се од тога није догодило, него је Србији стално понављано да ЕУ неће дозволити блокаду Косова и одлагање његовог уласка у ЕУ. Велике силе су решиле да затворе питање северног Косова на миран начин, тако што неће дозволити Албанцима да на силу преузму власт, али неће ни Србима дозволити да насилно припоје север Косова Србији. Последњи догађаји показују да су Немци и савезници решили да среде питање севера Косова и избију Тадићу идеју поделе из главе, јер Европа неће прихватити прекрајање граница. На преговарачком столу ће се вероватно наћи понуда да север Косова добије специјални статус и да се тако допуни Ахтисаријев план. Ако то Тадић прихвати, а било би добро да то уради, Србија не би испустила практично последњу понуду и једини могући добитак (сетимо се оног плана 3-4 за аутономију Срба у Хрватској). То би био коначни излазак из амбиса Косова, после векова опсесивног самоуништавања и уништавања и Албанаца и осталих народа, јер није погрешна претпоставка да је Југославија сломљена на Косову и да је лудачки план о стварању велике Србије био замишљен као компензација за изгубљену "свету земљу".

Сада је потребно да ударимо ову причу на велика звона и да се пробије медијска блокада. Потребно је из све снаге дати подршку уплашеном Тадићу да прихвати последњу шансу, уместо да овако бесловесно, изокола, прети преко Ђиласа и Љајића како улазак у ЕУ за Србију није смисао живота и како нас Европа вара и дискриминише! По свој прилици, Тадић се неће усудити да преломи, по истој логици по којој је био одбијен план 3-4 у Хрватској. Јер, прихватање специјалног статуса би значило признавање Косова. Али, изгледа да је Тадић решио да припрети ЕУ и спречи расплет на Косову. Тако се вероватно неће избећи да нам стигне цех увек исте глупе српске политике: нећемо добити ни чланство у ЕУ, а од Косова неће бити баш ништа добијено. Онда остају само кукњава и гусле.